

Resolutie van de Europese Raad betreffende de coördinatie van het economisch beleid (13 december 1997)

Caption: In de context van de overgang naar een eenheidsmunt, neemt de Europese Raad een resolutie aan betreffende de coördinatie van het economische beleid in de derde fase van de Economische en Monetaire Unie (EMU) waarin deze de rol van de Raad Ecofin als het centrale besluitvormingsorgaan inzake economische coördinatie benadrukt.

Source: Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen (PbEG). 02.02.1998, n° C 35. [s.l.]. "Resolutie van de Europese Raad van 13 december 1997 betreffende de coördinatie van het economisch beleid in de derde fase van de EMU, en betreffende de artikelen 109 en 109 B van het EG-Verdrag", p. 1.

Copyright: All rights of reproduction, public communication, adaptation, distribution or dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.

The documents available on this Web site are the exclusive property of their authors or right holders.

Requests for authorisation are to be addressed to the authors or right holders concerned.

Further information may be obtained by referring to the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/resolutie_van_de_europese_raad_betreffende_de_coordinatie_van_het_economisch_beleid_13_december_1997-nl-28ee0782-36ea-402e-b718-155eddf8cff2.html

Last updated: 28/08/2015

Resolutie van de Europese Raad van 13 december 1997 betreffende de coördinatie van het economisch beleid in de derde fase van de EMU, en betreffende de artikelen 109 en 109 B van het EG-Verdrag

DE EUROPESE RAAD, te Luxemburg bijeen op 13 december 1997,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Verwijzend naar:

- de conclusies van de Europese Raad van Amsterdam, met name inzake het verbeteren van het proces van economische coördinatie en een doeltreffende wijze om uitvoering te geven aan de artikelen 109 en 109 B van het Verdrag,
- de resolutie van de Europese Raad van Amsterdam betreffende het stabiliteits- en groepact,
- de resolutie van de Europese Raad van Amsterdam over groei en werkgelegenheid,

Nota nemend van het verslag van de Raadszitting van 1 december 1997,

NEEMT DE VOLGENDE RESOLUTIE AAN:

I. Coördinatie van het economisch beleid in de derde fase van de EMU

1. De Economische en Monetaire Unie zal de banden tussen de economieën van de lidstaten van de eurozone nauwer aanhalen. Deze staten zullen één enkel monetair beleid en één enkele wisselkoers hebben. Conjunctuurontwikkelingen zullen waarschijnlijk tot verdere convergentie leiden. Het economisch beleid en de loonpolitiek blijven echter een nationale verantwoordelijkheid, onverminderd de bepalingen van artikel 104 C van het Verdrag van het stabiliteits- en groepact. Voorzover de nationale economische ontwikkelingen een effect hebben op de inflatievooruitzichten in de eurozone, zullen zij de monetaire situatie in die zone beïnvloeden. Dit is de fundamentele reden waarom voor de overgang naar een eenheidsmunt het toezicht en de coördinatie, door de Gemeenschap, van het economisch beleid van de lidstaten van de eurozone moeten worden geïntensiveerd.

2. Ook zal er sprake zijn van een sterke economische en monetaire interdependentie met de niet-deelnemende lidstaten; zij nemen immers alle deel aan de interne markt. De noodzaak om een grotere convergentie en een vlotte werking van de interne markt te waarborgen vereist daarom dat alle lidstaten worden betrokken bij de coördinatie van het economisch beleid. Bovendien zal de interdependentie nog groter worden indien lidstaten die niet tot de eurozone behoren, deelnemen aan het nieuwe wisselkoersmechanisme, zoals van de landen met een derogatie wordt verwacht.

3. Bij de verbetering van de coördinatie van het economisch beleid dient de volle aandacht uit te gaan naar economische ontwikkelingen en beleidsmaatregelen in de lidstaten welke van invloed kunnen zijn op de monetaire en financiële situatie in de gehele eurozone of op de vlotte werking van de interne markt. Dit behelst:

— het nauwlettend toezien op de macro-economische ontwikkelingen in de lidstaten teneinde duurzame convergentie te waarborgen, alsmede op de wisselkoersontwikkelingen van de euro,

— het toezicht op de begrotingssituatie en het begrotingsbeleid overeenkomstig het Verdrag en het stabiliteits- en groepact,

— het toezicht op de structurele beleidsmaatregelen van de lidstaten op de arbeids-, de goederen- en dienstenmarkt, en op kosten- en prijstendensen, inzonderheid voorzover zij van invloed zijn op de kansen om duurzame niet-inflatoire groei en nieuwe werkgelegenheid tot stand te brengen, en

— het stimuleren van belastinghervormingen ter verhoging van de doeltreffendheid en het ontmoedigen van schadelijke belastingconcurrentie.

De verbeterde coördinatie van het economisch beleid moet sporen met het in het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, de bevoegdheden van de regeringen der lidstaten voor het bepalen van hun eigen structuur- en begrotingsbeleid respecteren, onverminderd de bepalingen van het Verdrag en het stabiliteits- en groeipact, de onafhankelijkheid van het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) bij het nastreven van zijn hoofddoel van prijsstabiliteit eerbiedigen, de rol van de Raad Ecofin als het centrale besluitvormingsorgaan inzake economische coördinatie eerbiedigen en recht doen aan de nationale tradities alsmede aan de bevoegdheden en verantwoordelijkheden van de sociale partners bij het loonvormingsproces.

4. Met het oog op de goede werking van de EMU wordt de Raad, de Commissie en de lidstaten verzocht de Verdragsinstrumenten voor de coördinatie van het economisch beleid volledig en effectief toe te passen.

Te dien einde moeten de overeenkomstig artikel 103, lid 2, van het Verdrag vastgestelde globale richtsnoeren voor het economisch beleid worden uitgebouwd tot een doeltreffend instrument om duurzame convergentie van de lidstaten te waarborgen. Zij dienen concretere, op individuele landen afgestemde richtlijnen te bieden en in sterkere mate gericht te worden op maatregelen ter verbetering van het groeipotentieel van de lidstaten, en aldus voor meer werkgelegenheid te zorgen. Derhalve moet in deze globale richtsnoeren meer de aandacht uitgaan naar verbetering van het concurrentievermogen, de doeltreffendheid van de arbeids-, goederen- en dienstenmarkt, onderwijs en opleiding, en naar belastingstelsels en stelsels van sociale bescherming die gunstiger voor de werkgelegenheid zijn.

In het kader van de verbeterde coördinatie moet erop worden toegezien dat het economisch beleid van de lidstaten en de uitvoering daarvan in overeenstemming zijn met de globale richtsnoeren voor het economisch beleid en met de goede werking van de EMU. In het kader van het multilateraal toezicht als bedoeld in artikel 103, lid 3, van het Verdrag moet worden toegezien op het economisch beleid en de economische ontwikkelingen in de lidstaten en de Gemeenschap. Er dient bijzondere aandacht uit te gaan naar het vroegtijdig signaleren, niet alleen van dreigende begrotingssituaties overeenkomstig het stabiliteits- en groeipact, maar ook van andere ontwikkelingen die, als daaraan geen halt wordt toegeroepen, een gevaar kunnen vormen voor de stabiliteit, de concurrentiekracht en, op termijn, het scheppen van werkgelegenheid. Te dien einde zou de Raad zich eerder geneigd kunnen tonen om een lidstaat in overeenstemming met artikel 103, lid 4, van het Verdrag de nodige aanbevelingen te doen, wanneer het economisch beleid van die lidstaat niet strookt met de globale economische richtsnoeren. Van zijn kant moet de betrokken lidstaat zich ertoe verbinden tijdig de doeltreffende maatregelen te nemen die hij nodig acht om aan de aanbevelingen van de Raad de voldoen. Tevens moeten de lidstaten zich verbinden tot volledige en snelle uitwisseling van informatie over economische ontwikkelingen en beleidsvoornemens die grensoverschrijdende consequenties kunnen hebben.

5. Toezicht op de economische situatie en beleidsbesprekingen dienen een vast punt op de agenda van de informele zittingen van de Raad (Ecofin) te worden. Teneinde een open en eerlijk debat te stimuleren zal de Raad (Ecofin) van tijd tot tijd in besloten kader (minister plus één) moeten bijeenkomen, met name in het kader van het multilateraal toezicht.

6. Op grond van het Verdrag is de Raad Ecofin ⁽¹⁾ het centrale orgaan voor de coördinatie van het economisch beleid van de lidstaten en is hij bevoegd in de betrokken sectoren besluiten te nemen. Met name is de Raad Ecofin het enige orgaan dat bevoegd is om de globale richtsnoeren voor het economisch beleid, het belangrijkste instrument voor economische coördinatie, te formuleren en aan te nemen.

Deze doorslaggevende positie van de Raad Ecofin in het middelpunt van het economisch coördinatie- en besluitvormingsproces vormt een bevestiging van de eenheid en de samenhang van de Gemeenschap.

De ministers van de landen die aan de eurozone deelnemen kunnen op informele wijze bijeenkomen ter

bespreking van vraagstukken die verband houden met de specifieke verantwoordelijkheid die zij delen op het gebied van de eenheidsmunt. De Commissie, en in voorkomend geval de Europese Centrale Bank (ECB), worden uitgenodigd aan die vergaderingen deel te nemen.

Telkens wanneer vraagstukken van gemeenschappelijk belang aan de orde zijn, worden zij besproken door de ministers van alle lidstaten.

Alle eventuele besluiten worden genomen door de Raad Ecofin, overeenkomstig de bij het Verdrag bepaalde procedures.

II. Uitvoering van de Verdragsbepalingen over het wisselkoersbeleid, de externe positie en de vertegenwoordiging van de Gemeenschap (artikel 109 van het Verdrag)

7. De Europese Raad is zich bewust van de verantwoordelijkheid die op de Gemeenschap zal komen te rusten ingevolge de invoering van de euro, een van de belangrijkste valuta's in het mondiaal monetair stelsel. De bijdrage van de Gemeenschap bestaat erin via het ESCB, met strikte inachtneming van de in het Verdrag neergelegde bevoegdheidsverdeling en procedures, een centrum van prijsstabiliteit tot stand te brengen. De Europese Raad is zijnerzijds vastbesloten zijn volle medewerking te verlenen bij het leggen van de grondslagen voor een welvarende en sterke economie in de Gemeenschap, overeenkomstig het beginsel van een open markteconomie met vrije mededinging, die een doeltreffende verdeling van de middelen bevordert, en in overeenstemming met de beginselen van artikel 3 A van het Verdrag. De Europese Raad is ervan overtuigd dat daarmee de basis zal worden gelegd voor een sterke en gerespecteerde munt.

8. De Raad moet toezicht houden op de ontwikkeling van de wisselkoers van de euro in het licht van een breed scala van economische gegevens. De Commissie moet de Raad analyses verstrekken, en het economisch en financieel comité moet de werkzaamheden van de Raad voorbereiden. Het is zaak volledige uitvoering te geven aan de Verdragsbepalingen om te zorgen voor uitwisseling van informatie en standpunten tussen de Raad en de ECB betreffende de koers van de euro. Hoewel wisselkoersen over het algemeen als het resultaat van alle andere economische beleidsmaatregelen moet worden beschouwd, kan de Raad in uitzonderlijke gevallen, zoals bij duidelijk onjuiste wisselkoersverhoudingen, overeenkomstig artikel 109, lid 2, van het Verdrag algemene oriëntaties voor het wisselkoersbeleid ten opzichte van niet-Gemeenschapsvaluta's vaststellen. Deze algemene oriëntaties moeten altijd recht doen aan de onafhankelijkheid van het ESCB en stroken met het hoofddoel van het ESCB, namelijk het handhaven van de prijsstabiliteit.

9. De Raad neemt, op grond van artikel 109, lid 4, van het Verdrag een besluit over het standpunt dat de Gemeenschap op internationaal niveau zal innemen betreffende aangelegenheden die van bijzonder belang zijn voor de Economische en Monetaire Unie. Het gaat in dit verband zowel om de bilaterale betrekkingen tussen de Europese Unie en afzonderlijke derde landen als om de besprekingen in internationale organisaties of informele groeperingen van landen. De draagwijdte van deze bepaling is noodzakelijkerwijs beperkt, omdat alleen de lidstaten van de eurozone stemrecht hebben in het kader van artikel 109.

10. De Raad en de ECB vervullen hun taken bij de vertegenwoordiging van de Gemeenschap op internationaal niveau op efficiënte wijze en onder eerbiediging van de in het Verdrag vastgelegde bevoegdheidsverdeling. In andere sectoren van het economisch beleid dan het monetair en wisselkoersbeleid dienen de lidstaten hun eigen beleid buiten het Gemeenschapskader te blijven presenteren, daarbij ten volle rekening houdend met de belangen van de Gemeenschap. De Commissie wordt bij de externe vertegenwoordiging betrokken voorzover dat nodig is om haar in staat te stellen de rol op zich te nemen die haar krachtens de bepalingen van het Verdrag worden toegekend.

Bij de vertegenwoordiging in internationale organisaties dient te worden voldaan aan de regels van die organisaties. Vooral de betrekkingen van de Gemeenschap met het Internationaal Monetair Fonds (IMF) moeten zijn gebaseerd op de artikelen van overeenkomst van het Fonds luidens welke alleen landen lid kunnen zijn van het Fonds. De lidstaten moeten in hun hoedanigheid van leden van het IMF helpen bij het opstellen van praktische regelingen ter vergemakkelijking van het toezicht van het IMF en van de

presentatie van de standpunten van de Gemeenschap, met inbegrip van de meningen van het ESCB, in IMF-fora.

III. Dialoog tussen de Raad en de ECB

11. In het licht van de bevoegdheidsverdeling van het Verdrag vereist de harmonische economische ontwikkeling van de Gemeenschap in de derde fase van de EMU een permanente en vruchtbare dialoog tussen de Raad en de ECB, waarbij de Commissie wordt betrokken en waarbij de onafhankelijkheid van het ESCB in al haar aspecten wordt geëerbiedigd.

12. De Raad moet derhalve ten volle zijn bijdrage leveren bij het benutten van de communicatiekanalen die het Verdrag biedt. De voorzitter van de Raad dient, uitgaande van zijn positie uit hoofde van artikel 109 B van het Verdrag, aan de raad van bestuur van de ECB verslag uit te brengen over de evaluatie door de Raad van de economische toestand in de Unie en over het economisch beleid van de lidstaten, en kan met de ECB de standpunten van de Raad met betrekking tot de wisselkoersontwikkelingen en -vooruitzichten bespreken. Het Verdrag bepaalt voorts dat de president van de ECB de Raadszittingen bijwoont wanneer de Raad aangelegenheden bespreekt met betrekking tot de doelstellingen en de taken van het ESCB, bijvoorbeeld wanneer de globale richtsnoeren voor het economisch beleid worden opgesteld. Van belang zijn ook de jaarverslagen die de ECB aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie alsmede aan de Europese Raad doet toekomen.

Het economisch en financieel comité, waarin hooggeplaatste ambtenaren van de nationale centrale banken, van de ECB en van de ministeries van Financiën zitting hebben, vormt het kader waarin de dialoog op het niveau van hoge ambtenaren kan worden voorbereid en voortgezet.

(¹) In verklaring nr. 3 bij het Verdrag betreffende de Europese Unie wordt gesteld dat voor de toepassing van het bepaalde in titel VI betreffende het economisch en monetair beleid van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap de gebruikelijke praktijk, volgens welke de Raad bijeenkomt in de samenstelling van ministers van Economische Zaken en Financiën, zal worden voorgezet, onverminderd het bepaalde in artikel 109 J, leden 2 tot en met 4, en artikel 109 K, lid 2, van het Verdrag.